

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. X. Circa Postpositionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

em ius innocentiam cum summa ipsius, cognatorum, & totam
tamen beatis Populi lætitia & consolatione manifestavit, ita
bebat, ut ipsum contra falsos Accusatores defensurus, & fa-
cione dicit: nam ex falsa accusatione deperditam tantò majori
veniente cum solatio, gaudióque sit restituturus, quanto for-
ontristatiori cum patientia ejusdem ablationem sustinuit, ac
m, ob quod toleravit. Dicat proin cum Job: *Ecce in calo testis*
li ergo (Judex, & Protector) *mēns*: Et cum Jeremia c.
alpam, illi. *Tu autem, Domine Sabaoth, qui judicas justè, &*
quas reprobas renes, & corda, videam ultionem tuam ex eis;
culos con*bibi enim revelavi causam meam.*

6. de intens, quo
, esto mihi
mihi sibi
ovi, &
, & mag-
prosa mea
mea op-
Eti-
mena
nusificatio
scientiae
2. Co-
nia nro
1, & non
rsati san-
tino. So
El confon-
dat, que
eo habent
1800

6. X.

Tentatio X. Circa Postpositionem.

CXII. **H**onorius bonus cæteroqui Religiosus, sed
hexiguis talentis præditus, advertens, ad
nullum munus paulò honestius se applicari, sed vilifi-
cata quæque officia & opera sibi demandari, gravi-
ter propterea tentatur non infreenter; quia tamen
seipsum insufficiens agnoscit ad ejusmodi tentatio-
nem superandam, Confessarium in auxilium vocat,
ab eoque modum resistendi tali tentationi cognosce-
re petit. Quæritur, quid ei sit respondendum?

Responsio.

CXIII. In primis ei exemplum Christi proponat,
qui etiam nequissimo & sceleratissimo Latroni post-
poni se patientissime tulit; & præterea ultrò se tan-
quam minimum & postremum ad Discipulorum pe-
desabjecit. Quare sibi applicet salubrem illam S.
augustini 10. 2. ep. 56. adhortationem: *Objecro vos,*

¶ plurimum rogo, non patiamini sine causa tam pietatisum vobis exemplum exhibitum esse, sed conformem ad mentem illi, ¶ renovamini spiritu mentis vestra. Sed tunc huiusmijusdies Authoris l. 2. c. 13. verba sibi velut à Christo milie i dicta existimet: Quid magnum, si tu, qui puluis Quare
¶ nihil, propter DEV M te homini subdis, quod non asper ego omnipotens ¶ altissimus, qui cuncta creavixi superba
to, me homini propter te humiliter subjici. ¶ Fat
sum omnium humillimus ¶ infimus, ut tuam su CX
biam meā humilitate vinceres. Disce ergo te humiliatur
re terra ¶ limus, ¶ sub omnium pedibus incurvo S.
Ex ardeſce contra te, nec patiaris tumorem in te videris, sed ita subiectum ¶ parvulum te exhibe, ut omnia
super te ambulare possint, ¶ sicut lutum platum conculcare.

CXIV. Secundò illi in memoriam revocet, quod Christus Luc. c. 14. dixerit: Cum invitatus fuerit nuptias, vade, recumbe in novissimo loco, ut, cum venierit, qui te invitavit, dicat tibi: Amice, afferre superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discubantibus, quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur: ¶ se humiliat, exaltabitur. Sequatur ergo & ipse hunc consilium, & libenter amplectatur infirmum locum omnibus, ut à Christo audire mereatur: Alcedo superius, saltem quoad perfectionis gradum; nam uti S. Ambrosius rectè dixit: Quisquis cupit Divinitatis tenere fastigium, humiliatis ima segetetur. Sed & ipse DEUS S. Birgittæ revelavit, quod humiliabit scala, per quam ad cor DEI ascenditur; ut res ipsa expertus est Frater Urigman ex Dominicana Farnesia, qui, cum nullum sibi locum congruum repens potuisset, nisi in profundo inferno sub ipsomet leviter, que co adijs se quām solitaria CX adhuc per eas, q. orme cito;

et tam pietate, hanc è cœlo vocem accepit : Citò huc accep-
confonduere ad thronum altissimum in cor DEI. Hinc re-
ra. Sed tè horretur S. Augustinus : Altus est DEVS ; hu-
milità Christi milias te, & descendit ad te : erigis te, & fugit à te.
i pulvis Quare ? quoniam excelsus est, & humilia de proxi-
mis, quae non aspicit, ut attollat, & bonis repleat : alta, id est,
avie exhortatio sperba de longè cognoscit, ut deprimat.

CXV. Tertiò illi estimationem officiorum vi-
uam sum ingenerare studeat, cùmque in finem indicet,
te humilis quid S. Basilius c. 24. constit. Monast. pronunciārit :
incurvus intelligendum est, inquit, debere pietatis cultorem vi-
in te omnia etiam officia, magno cum studio, magnacum ala-
citate suscipere, scientem, nihil minutum esse, quod
DEI causâ fiat, sed grande & spirituale, & ejusmodi,
quod celum nobis & caelestia præmia conciliat. Quod
ocet, quod S. Gregorius etiam exemplo Davidis confirmans, Ec-
cl. inquit, quem Dominus singulariter cunctis præculit,
sese sub Domino, & exequando minimis, & abjecta
exhibendo contemnit. Non potestas regni ad memoriam
reducitur, non subjectorum oculis saltando vilescere
meat, non se honore prælatum ceteris ante ejus ar-
cam, qui honorem dederat, recognoscit. Coram DEO
qui via vel extrema, ut illa ex humilitate solidaret,
que coram hominibus egerat. Quid de ejus factis ab
alij sentitur, ignoro, ego David saltantem plus stupeo,
quam pugnantem : pugnando quippe hostes subdidit;
saltando autem coram Domino semetipsum vicit.

CXVI. Quartò illi ostendat, quot & quanta alia
adhuc privilegia officijs minimis competauit ; nam i.
pet ea quis DEO magis placet, tanquam servus fide-
lis, qui etiam in minimis fidelitatem ostendit, &
innam amorem & commodum proprium extirpat.

2. Ea Christi, & Sanctorum exemplis (quibus al novissimum locum amplectendum hortabantur) magis conformia sunt. 3. Proximum magis edificant, & ad amorem mutuum incitant, dum quæ ipse san aliqui obire deberet, munera suscipimus. Majorem profectus nostri occasionem offerunt, cum quod magis nos humiliamus, & deprimimus, tan magis in Spíitu proficiamus, & cœlestium donorum capaces efficiamur. 5. Majorem animo quietem conciliant; cum ejusmodi minima officia secundum & sine invidia possideantur, sine grandi labore obtentur, & sine dolore amittantur, atque adeo verisit, quodd, qui separat pretiosum à vili, quasi os Dei id est, specialiter dilectus sit, ut Jeremiac c. 15. dicuntur.

P A R S V.
D E T E N T A T I O N I B U S
V A R I A R U M P E R S O N A R V M.

I. Et si omnes illæ tentationes, de quibus habimus est actum, Personis occurrere soleant, sunt item illæ plerumque communes omnibus hominibus quia verò adhuc multæ supersunt, quæ certo Personarum generi propriæ sunt, speciatim verò Religiosis, Monialibus, Magistratibus, Subditis, Conjugibus, Viduis, Orphanis, Captivis, Damnam ad mortem; ideo pro his quoque breviter armis præparanda, & subministranda, quod in præfecta parte præstabitur.

Capit.